

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Pfv.II.21.524/2021/5.

A tanács tagjai: Nyírőné dr. Kiss Ildikó a tanács elnöke

Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna előadó bíró

Dr. Kiss Gabriella bíró

A kérelmező: kérelmező1 (cím1)

A kérelmező képviselője:

Dr. Czövek Nikolett ügyvéd (cím2)

A kérelmezett: kérelmezett (cím3)

A kérelmezett képviselője:

Dr. Berendy Beatrix Ügyvédi Iroda (cím4, ügyintéző: dr. Berendy Beatrix ügyvéd)

A per tárgya: megelőző távoltartás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

kérelmezett

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Székesfehérvári Törvényszék 2.Pkf.612/2021/2.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Székesfehérvári Járásbíróság 10.Pk.50.861/2021/3.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartja.

Kötelezi a kérelmezettet, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmezőnek 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A kérelmező és a kérelmezett (a továbbiakban: a felek) házastársak, házasságukból 2009. szeptember 14-án A. 2013. május 14-én D. utónevű gyermekeik születtek.

[2] A felek között házasság felbontása és járulécai iránt peres eljárás van folyamatban (Székesfehérvári Járásbíróság 7.P.21.228/2020. számú eljárás). A bíróság ideiglenes intézkedése alapján a gyermekek egyenlő időtartamban tartózkodnak a feleknél (17. számú végzés). Az elsőfokú bíróság a felek ideiglenes intézkedés megváltoztatása iránti kérelmeit a 2021. július 23-án hozott, nem jogerős határozatával elutasította.

[3] A kérelmező 2021. október 17-én, a gyermekek átvételekor azt tapasztalta, hogy a fiúgyermeknek feldagadt a szája. Az orvosi ügyeletre vitte, ahol a gyermek azt nyilatkozta, hogy a kérelmezett ököllel megütötte. Az ambuláns lap szerint a gyermek felső ajkának bal oldalán kis babszemnyi duzzanat és minimális haematoma van, a bal arcfél kissé vérbővebb, a fogai nem mozognak és az arcán máshol nincs sérülés. A F. Megyei Sz. Gy. Kórház Sürgősségi Trauma Osztályon 2021. október 17-án történt vizsgálatról készült orvosi látlelet alapján a gyermek szája sérült. Eszméletvesztése nem volt, vegetatív panasza nincs, az ajkán felül bal oldalon borsónyi duzzanat, suffusio. A fogazat ép. Deformitás nem tapasztalható, törésre utaló jel nincsen. A gyógytartam szövődménymentes gyógyulása esetén előreláthatólag 1–8 napon belüli, maradandó testi fogyatékoság nem várható.

[4] A kérelmezett nem tájékoztatta a kérelmezőt a történetről és ő sem kérdezte.

[5] A kérelmező a Székesfehérvári Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán a cselekmény miatt feljelentette a kérelmezettet (07010/2656/2021.bü. számú jegyzőkönyv).

A kereseti kérelem és az alperesek ellenkérelme

[6] A kérelmező azt kérte, hogy a bíróság rendelje el a kérelmezett távoltartását a gyermekektől és tőle. Kérelme alátámasztásául előadta: a gyermek magától mondta el, hogy a kérelmezett ököllel megütötte, mert azt hitte, rajta nevet. A kérelmező állította, hogy a kérelmezett már korábban is bántalmazta a gyermekeket.

[7] A kérelmezett a kérelem elutasítását kérte. Tagadta, hogy a gyermeket megütötte: a gyermekek átadásakor feszült volt a helyzet, mert késésben voltak, és csak egy véletlen mozdulattal sértette meg a száját.

Az első- és másodfokú határozat

[8] Az elsőfokú bíróság 60 nap időtartamra megelőző távoltartást rendelt el, amely alatt a kérelmezett köteles magát távoltartani a kérelmezőtől és a gyermekektől, továbbá a tartózkodási helyüktől; sem közvetlenül, sem közvetetten nem léphet velük kapcsolatba.

[9] Döntését a hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény (a továbbiakban: Hketv.) rendelkezéseire alapította.

[10] Az elsőfokú bíróság bizonyítottanak ítélte a Hketv. 1. § a) pontjában foglalt cselekmény megvalósulását. A csatolt orvosi dokumentáció, a felek előadása, a meghallgatott tanú vallomása alapján megalapozottan lehet következtetni a hozzátartozók közötti erőszak elkövetésére [Hketv. 16. § (1) bekezdés].

[11] A kérelmezett a gyermeket a másik gyermek jelenlétében bántalmazta, ami a testi egészséget közvetlenül veszélyeztető tevékenységnek minősül, és indokolja a megelőző távoltartás maximális időtartamban való elrendelését. A bíróság határozata „kihat a gondozó szülőre és a kiskorú gyermekre is”, ezért a távoltartást nem csak a sérelmet szenvedett, hanem a másik gyermektől és a kérelmezőtől is elrendelte. A megelőző távoltartás elrendelésének célja nem a kérelmezett elkövetett cselekmény miatti büntetése, hanem annak megelőzése, hogy rövid időn belül újabb, hasonló cselekmény ne következzen be.

[12] A kérelmező fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését részben megváltoztatta: a megelőző távoltartás elrendelését mellőzte a kérelmezőtől, az A. utónevű gyermektől és a tartózkodási helyüktől, a D. utónevű gyermek tekintetében a megelőző távoltartás idejét 30 napra módosította. Ezt meghaladóan az elsőfokú végzést helybenhagyta. Megállapította, hogy a kérelmezett szülői felügyeleti és kapcsolattartási joga az A. és D. utónevű gyermek vonatkozásában a megelőző távoltartás ideje alatt szünetel.

[13] Az eljárásban nem volt vitatott, hogy a D. utónevű gyermek 2021. október 17-én a kérelmezettnél testi sérülést szenvedett el, szája felrepedt, a vérzés csillapítása után borsónyi-babszemnyi duzzanat maradt vissza. A felek a történést eltérően adták elő: a kérelmező – a gyermek elmondása alapján – azt állította, hogy a kérelmezett a gyermeket ököllel megütötte; a kérelmezett szerint viszont a sérülés azért következett be, mert a túl élénk, a figyelmeztetést figyelmen kívül hagyó gyermeket a helyes irányba akarta terelni és a pólója megfogásakor egy véletlen mozdulattal felsértette az arcát.

[14] Az orvosi iratok a sérülés ténye mellett rögzítik a gyermek előadását, amely szerint a kérelmezett megütötte és a nagymamával folytatott beszélgetésben ezt az állítását megerősítette. A másodfokú bíróság a gyermek nagymamával folytatott, hangfelvételen rögzített telefonos beszélgetését nem minősítette irányítottnak, mert önként számolt be arról, hogy feldagadt a szája és a kórházban voltak, a nagymama csak ennek okára kérdezett rá. A gyermek kifejezése arra utal, hogy a kérelmezett a sérülést okozó mozdulatot ökölbe szorított kézzel, célzottan hajtotta végre. A kisfiú az ütés okának magyarázatát is adta: a kérelmezett úgy gondolta, rajta nevetett. Azt, hogy a kérelmezett mozdulatát nem lehetett egyértelműen vétlen, vagy véletlen magatartásnak tekinteni, alátámasztotta a kérelmezett barátnőjének tanúvallomása is, aki magát a mozdulatot nem látta, de hallotta, amint a kérelmező a gyermeknek mondta: „ugye tudod, hogy ez véletlen volt”. A kérelmezettnek az eset utáni magatartása is a konfliktusra utalt, mert a gyermekek átadásakor nem tájékoztatta a kérelmezőt a baleset megtörténtéről, és annak módjáról. A szülőket terhelő együttműködési kötelezettség feszült viszonyuk ellenére is megkívánta volna, hogy a kérelmezett tájékoztassa a kérelmezőt a gyermek sérüléséről. Ha a baleset vétlen magatartás következménye volt, ezt a gyermekkel a kérelmező előtt megerősíthették volna, a tájékoztatás azonban elmaradt.

[15] A kérelmezett azt állította, hogy a D. utónevű gyermek hazudik, mert az édesanyjának meg akar felelni, azt mondja, amit hallani akar. Ezt alátámasztó adat azonban nincs, a gyermek még a nagymamával folytatott beszélgetésben is azt kérte, hogy az esetet ne mondja el senkinek.

[16] A rendelkezésre álló bizonyítékok a kérelmező állítását támasztják alá és a cselekmény a gyermek testi egészségét nem csak súlyosan veszélyeztette, de sértette is. Az elsőfokú bíróság helytállóan ítélte bizonyítottnak a Hktv. 1. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott cselekmény megtörténtét.

[17] A kérelmező azonban a fentieket meghaladóan sem a saját személyét, sem az A. utónevű gyermeket illetően nem jelölt meg olyan kérelmezetti magatartást, ami emberi méltóságukat, testi, lelki egészségüket, életüket súlyosan vagy közvetlenül veszélyeztette. A felek között a kérelemben megjelölt napon nem volt konfliktus, azt pedig a kérelmező maga sem állította, hogy az A. utónevű gyermek látta a történeteket, illetve a gyermekekre a testvérével történetek úgy hatottak, hogy az számára lelki sérülést okozott. A kérelmezett és az A. utónevű gyermek vonatkozásában a megelőző távoltartás elrendelésének a törvényben írt feltételei nem állnak fenn, így e körben a kérelmet el kell utasítani.

[18] A kérelmező a megelőző távoltartás elrendelését az A. utónevű gyermektől a kapcsolattartások alkalmával esetlegesen megtörténő atrocitások elkerülése érdekében kérte. Ennek eléréséhez azonban nem szükséges a megelőző távoltartás elrendelése, mert a Hktv. 5. § (1) bekezdése szerint az ideiglenes megelőző távoltartás, valamint a megelőző távoltartás átmenetileg korlátozza a bántalmazó tartózkodási szabadságát, a tartózkodási hely szabad megválasztásának jogát, szülői felügyeleti jogát, valamint a gyermekével való kapcsolattartási jogát. E szabály összhangban áll a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) rendelkezéseivel, annak 4:186. § (1) bekezdés i) pontja ugyanis kimondja: szünetel a szülői felügyeleti jog, ha a szülő a gyermek, vagy a gyermekkel közös háztartásban élő hozzátartozója sérelmére elkövetett cselekmény miatt elrendelt távoltartó határozat hatálya alatt áll. A Ptk. 4:178. § (3) bekezdése szerint pedig a szülőnek joga van a

gyermekével kapcsolatot tartani akkor is, ha a szülői felügyeleti joga szünetel, kivéve, ha a gyermek, vagy a gyermekkel közös háztartásban élő hozzátartozó sérelmére elkövetett cselekmény miatt elrendelt távoltartó határozat hatálya alatt áll.

[19] Mindez azt jelenti, hogy a megelőző távoltartás ideje alatt a kérelmezettnek a szülői felügyeleti joga nem csak a D., hanem a vele egy háztartásban élő A. utónevű gyermek tekintetében is szünetel, és a gyermekekkel a megelőző távoltartás ideje alatt kapcsolatot sem tarthat.

[20] Az ideiglenes megelőző távoltartást elrendelő határozat kötelező tartalmi eleme a Hktv. 8. § e) pontja szerint annak megállapítása, hogy a bántalmazó szülő szülői felügyeleti joga, illetve a kiskorú gyermekével való kapcsolattartási joga szünetel. Ilyen tartalmi kötelezettséget a törvény a megelőző távoltartást elrendelő határozatra nem ír elő, a Hktv. és a Ptk. rendelkezéseiből azonban az következik, hogy a megelőző távoltartás elrendelésével a kérelmezett szülői felügyeleti joga szünetel és kapcsolattartási jogával sem élhet. Mindezt a másodfokú bíróság a helyzet egyértelműsítése érdekében szükségesnek látta a határozat rendelkező részében is rögzíteni.

[21] A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a D. utónevű gyermektől sem indokolt a megelőző távoltartás elrendelése a törvény által meghatározott maximális időtartamban. Az teljesen elfogadhatatlan, hogy a kérelmezett a gyermekét bántalmazta. A válófélben lévő felek kölcsönös vádaskodásán túl azonban nincs arra egyértelmű adat, hogy korábban hasonló cselekmény előfordult, ezért kellő visszatartó erő érhető el azzal is, ha a megelőző távoltartást 30 napra rendeli el a bíróság.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[22] A jogerős végzés ellen a kérelmezett terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Kérte, hogy a Kúria a jogerős végzést az elsőfokú bíróság végzésére is kiterjedően helyezze hatályon kívül és a kérelmező kérelmét utasítsa el.

[23] A jogerős végzés jogszabálysértő voltát a Pp. 263. § (I) bekezdés és a Pp. 279. (1) bekezdés megsértésére alapította. A másodfokú bíróság nem derítette fel teljeskörűen a tényállást, ezért a hiányos tényállásból téves következtetést vont le.

[24] Elismerte, hogy a gyermek sérülését ő okozta, azonban hangsúlyozta, hogy egyrészt a sérülést eredményező mozdulat véletlen volt, másrészt a gyermek az eseményt felnagyította, a maga verzióját mondta el, ami nem egyezik meg a valósággal és erre korábban is volt példa (Székesfehérvári Járásbíróság 7.P.21.228/2020/19. tárgyalási jegyzőkönyv). Már egy évvel ezelőtt jelezte a bíróságnak, hogy a gyermek előadása a valósággal, a tényekkel egyáltalán nincs összhangban. Ennek oka a benne kialakult óriási megfelelési kényszer és az, hogy a környezete, főleg a kérelmező rá figyeljen. Mindezt a kérelmező se vitatta.

[25] A nagymamával való beszélgetést a kérelmező erőszakolta. A gyermek jelenlegi előadása szerint belenyomta a telefont a kezébe azzal, hogy „mondd neki, hogy megverték”.

D. nem is ököllel mutatta a mozdulatot, hanem kézfejjel az arcélén csúsztatva. A testvére szerint neki is így mutatta a mozdulatot.

[26] A fentiek miatt a gyermekek pszichológiai vizsgálata nélkülözhetetlen, részben D. szavahihetőségének vizsgálata, részben a megfelelési kényszert kiváltó ok tisztázása érdekében.

[27] A másodfokú bíróság tévesen és okszerűtlenül értékelte a bizonyítékokat: a tanúvallomás nem támasztotta alá a szándékos bántalmazást, a kérelmezőt pedig az események gyorsasága miatt és azért nem tájékoztatta, mert a sérülés nem volt súlyosnak tekinthető. Az, hogy a sérülés borsónyi duzzanatot okozott, nem bizonyíték arra, hogy szándékosan ütötte meg a gyermeket. Valószínűtlen az is, hogy az átadás előtti percekben szándékosan akkora ütést mérne a gyermekekre, ami vérzéssel jár.

[28] A gyermekek pszichológiai vizsgálata azért is halaszthatatlan, mert a kérelmező súlyosan veszélyezteti a gyermekek lelki, szellemi és erkölcsi fejlődését. A valótlan vádak és az azt követő téves ítéletek pedig ösztönzőleg hatnak a kérelmezőre, hogy a manipulatív magatartását folytassa. A kérelmező tovább folytatja a gyermekek elidegenítését, a kislány már nem mer vele beszélni.

[29] A bírói gyakorlat szerint a megelőző távoltartás elrendeléséhez nem elegendő a bántalmazás valószínűsítése, hanem az szükséges, hogy az eset összes körülményéből a hozzátartozók közötti erőszak elkövetésére megalapozottan lehessen következtetni (BH 2015.70). A Hktv. miniszteri indokolásának általános részében foglaltak mellett a távoltartás elrendeléséhez tehát a döntéshez az eset összes körülményének figyelembevétele szükséges. Ilyenek többek között az érintettek által előadott tények, illetve a felek magatartása és viszonya.

[30] A kérelmező alaptalan feljelentésekkel akarja megakadályozni, hogy a gyermekekkel tartsa a kapcsolatot. A Kúria a gyermek elhelyezésével kapcsolatos szempontokról szóló 17. számú Irányelvében rögzíti, hogy „súlyosan esik a szülő terhére, ha különböző eszközökkel (pl. új perek ismétlődő indításával) akarja megakadályozni a gyermeknek a másik szülőhöz kerülését”, valamint „a gyermek érdekét súlyosan sértő módon jár el az a szülő, aki a gyermeket a másik szülővel való érintkezéstől indokolatlanul elzárja, és ellene hangolja . . . A szülőnek az említett mélyen elítélendő magatartása károsan befolyásolja a gyermek fejlődését, és alapot ad arra a következtetésre, hogy ez a szülő nem alkalmas a gyermek nevelésére.” A másodfokú bíróság nem vizsgálta a gyermeket érő manipulatív befolyást, a kérelmező elidegenítő magatartását, amit a facebook bejegyzések is bizonyítanak.

[31] A Hktv. 8. § e) pontja nem mondja ki, hogy a szülői felügyelet, illetve a kiskorú gyermekkel való kapcsolattartás minden, az ügyben nem érintett gyermekekre is szünetel, ezért az Annával való kapcsolattartás korlátozása jogszabálysértő.

[32] A kérelmező felülvizsgálati ellenkérelmében elsődlegesen – megsértett jogszabályhely megjelölése hiányában – a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását, másodlagosan a jogerős végzés hatályában való fenntartását kérte.

[33] Az eljárt bíróságok tényállást feltárták és a bizonyítékokat helytállóan értékelték.

[34] A kérelmezettnek a gyermek befolyásolására tett előadása alaptalan. A gyermek végig következetesen nyilatkozott az őt ért eseményekről, a kényszerítés fel sem merült. Egy nyolcéves gyermeknek nem kell tisztában lennie azzal, hogy mi a különbség az őt érő szándékos és „véletlen” testi sértés között, ezért nem lehet őt hibáztatni. A kérelmezett nem tudta igazolni, de még csak valószínűsíteni sem, hogy a gyermek később neki másként számolt be az eseményekről.

[35] A szülői felügyelet gyakorlásának rendezése iránti perben eljáró elsőfokú bíróság elrendelte gyermekek igazságügyi pszichológus szakértői vizsgálatát, a megelőző távoltartás iránti nemperes eljárásban a bíróság nem folytat le ilyen körű bizonyítási eljárást. A kapcsolattartást soha nem akadályozta, nem idegeníti el a gyermekeket a kérelmezettől.

[36] A kérelmezett korábban a fellebbezésében és jelen felülvizsgálati kérelmében is olyan körű bizonyítást vár, illetve várt el a bíróságtól, amely a megelőző távoltartás keretein túlmutat. Az első- és másodfokú bíróságnak jelen eljárásban azt kellett csupán vizsgálnia, hogy bántalmazás megvalósult-e, amely a rendelkezésre álló bizonyítékok, különösen a hangfelvétel, így a gyermek elmondása és a látlelet alapján megállapítható volt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[37] A Kúria a jogerős végzést a felülvizsgálati kérelem keretei között bírálta felül.

[38] A kérelmezett felülvizsgálati kérelme a Pp. 413. § (1) bekezdésében foglalt törvényi feltételeknek megfelel: tartalmazza a megsértett eljárásjogi jogszabályhelyet és az érdemi – a jogszabályhellyel oksági összefüggésben álló – okfejtést. Nincs helye ezért a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának.

[39] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

[40] A Kúriának abban kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítékok helytálló mérlegelése eredményeként foglalt-e állást a megelőző távoltartás elrendelését megalapozó cselekmény fennállásáról, és helyes-e az a következtetése, hogy a kérelmezettnek a megelőző távoltartás időtartama alatt az azzal nem érintett gyermeke feletti szülői felügyeleti joga is szünetel, továbbá vele sem illeti meg a kapcsolattartás. A kérelmezett nem sérelmezte a jogerős végzésben elrendelt távoltartás időtartamát, ezért azt a Kúria nem vizsgálta.

[41] A kérelmezett alaptalanul sérelmezte az igazságügyi pszichológus szakértői vizsgálat mellőzését. A jelen eljárás tárgya a családon belüli erőszak elkövetésének megítélése, a szülők nevelési képességét és készségét a szülői felügyelet gyakorlása iránti perben kell vizsgálni.

[42] A Kúria több határozatában utalt a Hktv. miniszteri indokolásának általános részében kifejtettekre, amely szerint a törvény célja, hogy még azt megelőzően kezelje a családon belüli erőszak jelenségét, mielőtt súlyosabb helyzet, sokszor beláthatatlan következménnyel járó bűncselekmény bekövetkezne, ezáltal hatékony és megfelelő jogszabályi védelmet nyújtson az ártatlan áldozatoknak.

[43] A Hktv. 1. § (1) bekezdés a) pontja egyrészt általánosságban határozza meg a hozzátartozók közötti erőszaknak minősülő magatartást, másrészt együttes feltételként előírja annak közvetlen és veszélyeztető jellegét. A cselekmény akkor von maga után jogkövetkezményt, ha az eset összes körülményeiből, így különösen a bántalmazó és a bántalmazott által előadott tényekből, a magatartásukból és viszonyukból, a hozzátartozók közötti erőszakra utaló jelekből a hozzátartozók közötti erőszak elkövetésére megalapozottan lehet következtetni [Hktv. 16. § (1) bekezdés].

[44] A Hktv. rendelkezései nem a szülők közötti hatalmi harc kezelését célozza és nem válhat olyan eszközzé, amellyel a szülő a másik szülőt a folyamatban levő szülői felügyelet gyakorlásának rendezése iránti perben hátrányosabb helyzetbe hozhatja. A jelen esetben a szülők között a szülői felügyelet gyakorlásában nincs egyetértés, a cselekményt tehát ebben a kiélezett helyzetben kellett vizsgálni.

[45] Az eljáró bíróságok a peradatokból egyezően jutottak arra a következtetésre, hogy a megelőző távoltartás elrendelését megalapozó cselekmény megvalósult. A Kúria elfogadta a jogerős végzés jogkövetkeztetését, a kifejtett indokolást nem ismétli meg.

[46] A csatolt orvosi leletekből egyértelműen megállapítható, hogy a D. utónevű gyermek megsérült. Az esemény eltérő előadása nem vezethet arra az eredményre, hogy a szülő a történeteket a gyermekre hárítsa, a gyermekre nem róható ilyen pszichés teher. A kérelmezett az eseményt és annak kihatását a gyermek felelősségeként állította be, utólagosan magyarázta a helyzetet, holott – ahogy arra a másodfokú bíróság rámutatott – az a gyermekek átadásakor azonnal tisztázható lett volna. A gyermek pszichológiai vizsgálata az adott ügyben szükségtelen, a szülői felügyelet gyakorlása iránti perben a szakvélemény térhet ki a gyermek esetleges konfabulációjára és annak okaira.

[47] Helyesen érvelt a kérelmezett azzal, hogy a gyermek sérülése önmagában nem eredményezheti a Hktv. alkalmazását: számtalan olyan esemény fordulhat elő, amelyben a gyermek ugyan megsérül, de nem lehet erőszakos cselekményre következtetni. A jelen ügyben ezért a másodfokú bíróság helytállóan helyezte a cselekményt az adott kontextusba: a kérelmezett a nem beszélt a kérelmezőnek a látható sérülésről, az átadás-átvétel feszült légköre pedig nem mentesíti attól, hogy minden, a gyermekkel kapcsolatos – különösen sérüléssel járó – történésről a másik szülőt tájékoztassa. A másodfokú bíróság helytállóan értékelte azt is, hogy a gyermek önként és spontán beszélt a történésekről a nagymamájának, illetve a látlelet felvételekor is egyértelműen a kérelmezett tudatos magatartására hivatkozott.

[48] A jogvita elbírálásánál tehát abból a tényhelyzetből kellett kiindulni, hogy a gyermek megsérült, a kérelmezett pedig erről nem tájékoztatta a kérelmezőt. Nincs jelentősége annak

sem, hogy a kérelmezett a sérülést jelentéktelennek minősítette, mert nem tisztázta a cselekmény általa állított véletlen megtörténtét.

[49] A másodfokú bíróság – egyezően az elsőfokú bírósággal – a fenti bizonyítékokból helytállóan vonta le a jogkövetkeztetését: a kérelmezett elkövette a Hktv. 1. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt cselekményt. Döntése nem iratellenes, kirívóan okszerűtlen vagy logikailag hibás, ezért a nincs lehetőség a döntés Kúria általi felülmérlegelésére.

[50] A másodfokú bíróság a Ptk. 4:186. § (1) bekezdés i) pontjának és a 4:178. § (3) bekezdésének helyes értelmezésével állapította meg, hogy a megelőző távoltartás időtartama alatt a szülő szülői felügyeleti joga szünetel, továbbá nem illeti meg a kapcsolattartás, és ez kiterjed a megelőző távoltartással érintett gyermekkel közös háztartásban élő testvérére akkor is, ha vele szemben nem rendeltek el távoltartást. E jogszabályi rendelkezések szerint ugyanis nem csak akkor szünetel a szülő szülői felügyelete, illetve nem csak akkor nem illeti meg a kapcsolattartás, ha a gyermek sérelmére elkövetett cselekmény miatt rendelték el a távoltartást, hanem akkor is, ha ilyen cselekményt a gyermekkel közös háztartásban élő hozzátartozója sérelmére követett el. A testvér a Ptk. 8:1. § (1) bekezdés 1) és 2) pontja alapján hozzátartozónak minősül. Ezért a D. utónevű gyermek sérelmére elkövetett cselekmény miatt elrendelt megelőző távoltartás hatálya alatt a kérelmezettnek a közös háztartásban élő testvér, az A. utónevű gyermek feletti szülői felügyelete is szünetel és vele sem illeti meg a kapcsolattartás.

[51] A fentiek alapján a jogerős végzés nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[52] A Kúria a jogerős végzést tárgyaláson kívül bírálta el.

[53] A kérelmezett felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre. A kérelmező felülvizsgálati ellenkérelmet terjesztett elő, ezért a kérelmezett a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni a felülvizsgálati eljárási költségeit, amelyet a Kúria a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a alapján, figyelemmel az 5. §-ra, mérlegeléssel állapított meg.

[54] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés r) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2022. március 8.

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. előadó bíró,
dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő